

TARI ISTVÁN VERSEI

AGGODALOM

mintha rovar ütődött volna
a telihold cintányérjához
felriad a beretva
a nyírógép
s az eszeveszett hersegésben
kattogásban
másvilági szépítkezésben
— sok minden
beleszólhat
a csatába

CODA

a piacon
lelketek kiöntitek
izgalmatokban
elfelejtetek szorozni
összeadni
kínatok leírhatatlan
nem tudjátok kiszámítani
mennyit ér az
amiért meg-
szakadtatok

évtizedekig
készültök
egy lagzira

és azon a poros
rózsaszín
vasárnap délutánon
kocsisbortól
émelygő viccektől kábultan
egy életre szeretnétek
kimulatni magatokat

amin nincs
ki megátalkodna

A FORDULATOK

fodros inged megmosolyogták a kocsmában
fejed
a biliárdasztal fölött
a csont-összecsattanásokban

jó lenne sokszor feladni
a nyeresre álló partit
félbeszakítani
a kitűnő befejezés reményével kecsegtető mon-
datot

a fordulatok összerántják az
anyagot

egy este
amikor a vergődés légyfogó szalagon zúgott
bejelentetted nekik

nem hitték

másnap reggel
a postás óbégatására
többen udvarotokba néztek
a meglilult szilvafára

menyasszony-egyenruhában
világít egy ház
nincs értelme visszatérni

rámenne az élet
másik fele

és minden úgy marad
ahogyan volt

csak az a ház világít

innen elég
szép

BIZTONSÁG

ideje kirakni
versemben
a közlekedési jeleket
útszűkülés
oldalszél
kőomlás jobbról
veszélyes emelkedő
zsákutca

ORRUNKNAK ÜTKÖZÜNK

elmerül
gyónójával
a gyóntatószék

tükörből kifogott halak